

[Formanden.]

1) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om forhøjelse af prisen på klasselotteriets lodder m. v.

2) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl.

3) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

4) *Eventuelt: tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om forskellige forbrugsafgifter.

5) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om Arktisk Minekompagni A/S (Arctic Mining Company Ltd.).

6) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om den offentlige sygeforsikring. (Begravelses-hjælp på Færøerne).

7) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.

8) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om forlængelse af lov om valutaforhold m. v.

9) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om Danmarks erhvervsfond.

Mødet hævet kl. 14²⁵.

39. møde.

Fredag den 15. december kl. 10.

Formanden: I skrivelse af gårs dato meddeler handelsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om egnsudvikling m. v.

Medlemmer af folketinget Thestrup, Finn Poulsen, Erik Eriksen, Poul Møller, Harald Nielsen og Poul Sørensen har meddelt mig, at de ønsker til boligministeren at stille følgende forespørgsel:

„Hvad kan boligministeren oplyse om boligsituationen?“

Med skrivelse af gårs dato fremsender socialministeren beretning om den 45. internationale arbejdskonference, der blev afholdt i Genève i 1961. Beretningen, hvoraf eksemplarer er omdelt, vil blive optaget i Folketingstidende, tillæg B.

Fra den kulturelle fond er modtaget beretning om fondens virksomhed i finansåret 1960-61. Beretningen vil blive fremlagt i læseværelset.

I skrivelse af gårs dato anmoder folketingsmand Aage Fogh om, at der på grund af eftervirkningerne af en delvis overstået sygdom må blive tilstået ham orlov fra den 10. januar 1962 i mindst 1 måned, og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Handelsministeren (Bawnsgaard): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om egnsudvikling m. v.* Forslaget betegner en videreførelse og en udbygning af den gældende egnsudviklingslov af 16. juni 1958, der ifølge lovens § 11 skal optages til revision i indeværende folketingsssamling, og ved ud-

[Handelsministeren.]

arbejdelsen er der bygget på de erfaringer, der er indvundet ved administrationen af den gældende lov.

Det er mit indtryk, at denne lov har opfyldt de forventninger, der blev stillet til den ved dens vedtagelse. Gennem den oplysningsvirksomhed, som det nedsatte egnsudviklingsråd har udøvet på rejser i de af loven omfattede egne, er der skabt en forståelse for disse områders problemer og en vilje til fra lokal side at gøre en indsats for at få forholdene ændret til det bedre. De muligheder for ydelse af bistand, som loven indeholder, er da også i vid udstrækning blevet udnyttet i det lokale egnsudviklingsarbejde.

Rådet har således i talrige tilfælde virket som et koordineringsorgan, der har ydet vejledning og anden bistand til erhvervsdrivende, der påtænkte at etablere nye virksomheder eller at omlægge bestående. Man har herunder formidlet den fornødne kontakt til de institutioner og myndigheder, hvis medvirken ved projekternes realisation var påkrævet. Det erkendes vist fra alle sider, at et sådant kontaktoorgan er påkrævet i dag, hvor samfundslivet er blevet så kompliceret.

I en række tilfælde er der med hjemmel i loven ydet finansiel bistand til økonomisk og teknisk projektering af nye produktioner, der har muliggjort undersøgelser, som ellers ikke ville have fundet sted, men som har været af produktiv betydning.

Også lovens bestemmelser om finansieringsbistand er som bekendt udnyttet i stadigt stigende omfang. Indtil 1. september d. å. er der efter indstilling af rådet ydet garantier i 101 tilfælde for et samlet beløb af godt 84 mill. kr., hvorved der er medvirket ved finansieringen af opførelse af bygninger og anskaffelse af maskiner til et samlet beløb af ca. 150 mill. kr. At disse investeringer har været af væsentlig betydning for de hidtil industrifattige egne af landet, vil næppe nogen bestride. Den almindelige økonomiske udvikling har øvet sin indflydelse på, at en række af disse investeringer er kommet i stand, men jeg tror, at muligheden for opnåelse af bistand i henhold til egnsudviklingsloven har bevirket, at en række investeringer har fundet sted i egnsudviklingsområderne og ikke i

de i forvejen industrialiserede dele af landet. Der er næppe tvivl om, at det er i tider med høj beskæftigelse, der er størst mulighed for at påvirke investeringerne, således at disse søger ud i de områder, hvor der — også samfundsmæssigt set — er behov for en yderligere industrialisering.

Som tidligere nævnt betegner lovforslaget en videreførelse af den gældende egnsudviklingslov, men i lovens formålsparagraf er hensynet til en hensigtsmæssig erhvervslokalisering trukket stærkere frem end i den gældende lov. Dette står i forbindelse med ønsket om at koordinere egnsudviklingsarbejdet med det arbejde, der er påbegyndt i det af regeringen nedsatte landsplanlægningsudvalg, og som først og fremmest tilsigter at tilvejebringe fastere retningslinjer for de offentlige investeringer, der har betydning for erhvervslivets lokaliseringer.

Fra egnsudviklingsrådets side er det ved flere lejligheder fremhævet, at en væsentlig betingelse for, at egnsudviklingsarbejdet skal kunne lykkes fuldt ud, er, at de nødvendige forudsætninger for en industriel udvikling i form af gode trafikforbindelser, et tilstrækkeligt antal boliger og undervisningsanstalter m. v. er til stede. Det i landsplanlægningsudvalget påbegyndte arbejde tilsigter at tilvejebringe disse forudsætninger, hvorimod bestemmelserne i nærværende lovforslag har til formål at yde de enkelte virksomheder den bistand, som må anses for påkrævet for at sikre, at forudsætningerne for en hensigtsmæssig lokalisering af erhvervsvirksomhederne udnyttes hurtigst og bedst muligt. Målet er, at der opnås den både for samfundet og de enkelte virksomheder mest hensigtsmæssige placering af landets erhvervsvirksomheder. Dette er navnlig af den største betydning under de nuværende markedsf forhold, der vil stille store krav til vor konkurrenceevne.

Imidlertid betyder betoningen af erhvervslokaliseringen ikke, at man fra regeringens side vil lægge mindre vægt på det egnsudviklingsmæssige aspekt. Det er fra visse sider indvendt, at der under de nuværende forhold ikke er behov for en egnsudvikling, men jeg finder dette synspunkt ganske urigtigt. Netop nu har vi behov for, at der placeres virksomheder i egnsudviklingsområderne, således at den resterende

[Handelsministeren.]

arbejdskraftreserve, der findes i disse egne, kan inddrages i produktionen. Hertil kommer, at der i de pågældende egne har været en strukturel arbejdsløshed, der utvivlsomt vil vise sig igen, hvis konjunkturerne vender, medmindre man i tide skaber industrier på stedet.

I forbindelse med lovrevisionen er det endvidere fundet ønskeligt at sammenarbejde egnsudviklingslovens bistandsmuligheder med den støtte, der kan ydes industrivirksomheder i henhold til lov om lån og garantier til visse erhvervsvirksomheder af 4. april 1960. Efter egnsudviklingslovens vedtagelse har sidstnævnte lovs virkeområde i praksis stort set været landets store og industrialiserede byområder, men det må anses for uheldigt, at statens bistand til et erhverv ydes i henhold til 2 forskellige love og med forskellige administrationsorganer. På den anden side har jeg ikke anset det for muligt under de nuværende og kommende markedsforhold, hvortil dansk industri skal omstille sig, at udelukke industrivirksomheder f. eks. i hovedstadsområdet fra i påkommende tilfælde at opnå statens bistand til gennemførelse af nødvendige omstillingsprocesser.

Hjemmelen til også at yde bistand i disse tilfælde er derfor optaget i lovforslaget, hvorfor det er min hensigt at foreslå loven af 4. april 1960 ophævet. Forslag herom vil blive fremsat i forbindelse med et lovforslag, der tilsigter at opretholde den adgang, som nævnte lov også indeholder til at yde lån af statskassen til håndværksvirksomheder.

Efter disse bemærkninger om formålet med lovforslaget vil jeg gerne redegøre for de virkemidler, som forslaget stiller til rådighed.

Som i den gældende egnsudviklingslov vil der påhvile det nedsatte egnsudviklingsråd visse servicefunktioner af initiativfremmende og koordinerende karakter.

Rådet skal som hidtil være opmærksom på, om der måtte foreligge eller fremkomme forslag til større projekter, og være berettiget til om sådanne at afgive udtalelser over for institutioner eller personer. I denne forbindelse vil det være naturligt at henvise til det samarbejde, der allerede er etableret mellem egnsudviklingsrådet og boligmini-

steriet om fremskaffelse af boliger i byer, hvor en større befolkningstilvækst må forudses på grund af tilflytning af nye industrier. Som eksempel kan nævnes Grenå, hvor opførelsen af et kvælstofværk og en større jernindustriel virksomhed har nødvendiggjort et øget boligbyggeri. De hermed forbundne problemer synes nu i det store og hele at være løst ved et samarbejde mellem kommunen, rådet og boligministeriet. Boligspørgsmålets løsning vil som regel være af afgørende betydning for, om en egns udviklingsmæssige indsats skal lykkes, og det påbegyndte samarbejde mellem egnsudviklingsrådet og boligministeriet må derfor tillægges den største betydning.

Der er som ny bestemmelse foreslået optaget en bemyndigelse for rådet til at yde tilskud til foretagelse af undersøgelser og til udarbejdelse af planer og projekter af almen betydning for et områdes erhvervmæssige udvikling. I det fremtidige egnsudviklingsarbejde må det tillægges betydning, at der udarbejdes planer for større områder end den enkelte kommune, men for at dette skal kunne ske, vil det ofte være nødvendigt, at de fornødne midler vil kunne stilles til rådighed fra statens side.

I betragtning af den betydning, der som nævnt må tillægges infrastrukturelle foranstaltninger, er der yderligere foreslået skabt hjemmel for rådet til at anbefale gennemførelse af trafikale eller lignende foranstaltninger over for vedkommende minister, herunder at anbefale, at der ydes tilskud eller lån af statskassen til gennemførelse af vedkommende foranstaltning.

Ifølge forslaget skal rådet fremdeles kunne bistå med undersøgelser og forarbejder — herunder markedsundersøgelser — forinden en virksomhed etableres, forestå rationaliseringsundersøgelser i brancher og virksomheder, bistå erhvervsvirksomheder med fremskaffelse af oplysninger af betydning for en hensigtsmæssig lokalisering og formidle det for et projekt fornødne samvirke mellem de erhvervsdrivende og vedkommende ministerier og institutioner. Disse bestemmelser, der indeholdes i lovens § 4, er en udvidelse og tydeliggørelse af de nuværende bestemmelser, hvorefter rådet kan yde bistand ved økonomisk og teknisk

[Handelsministeren.]

projektering. Jeg vil gerne i denne forbindelse fremhæve, at rådets virksomhed forudsætter en anmodning fra vedkommende virksomhed eller branche, således at rådet ikke af egen drift vil kunne påbegynde undersøgelser af denne art. I øvrigt forudsættes den bistand, som rådet vil kunne udøve på dette område, ikke begrænset til særlige egne af landet. Dette vil jo også være udelukket i tilfælde, hvor der ydes bistand til en brancheundersøgelse. En sådan undersøgelse vil jo normalt være landsomfattende. I det omfang undersøgelserne ikke vil kunne foretages af rådet selv eller dets medarbejdere, herunder navnlig i samarbejde med boligministeriets kommitterede i byplansager, kan rådet antage særlig sagkyndige, således at de hermed forbundne udgifter afholdes af statskassen.

De i lovforslaget indeholdte regler om finansieringsbistand inden for et beløb af 100 mill. kr. årligt hjemler adgang til ydelse af bistand til industri-, handels- og servicevirksomheder. I denne forbindelse er der dog anledning til at fremhæve, at ydelse af bistand til handels- og servicevirksomheder forudsætter, at der er tale om en virksomhed, der er af væsentlig betydning for et områdes erhvervsmæssige udvikling. Bistand til servicevirksomheder vil efter omstændighederne kunne omfatte ydelse af garantier for lån optaget til opførelse eller udvidelse af hoteller, hvilket f. eks. vil kunne være ønskeligt i tilfælde, hvor en egns erhvervsmæssige udvikling gør tilstedeværelsen af et hotel påkrævet.

Den foreslåede finansieringsbistand skal efter foreslaget som hidtil ydes som garanti af statskassen for lån optaget i de private pengeinstitutter, idet de hidtidige erfaringer har vist, at denne form for finansieringsbistand er tilstrækkelig, men ifølge forslagens § 7 er der dog optaget en hjemmel til at yde direkte lån i tilfælde, hvor det ikke har været muligt at få belånt en statsgaranti på almindelige markedsvilkår. Jeg tror ikke, at der fra nogen side vil kunne indvendes noget herimod, idet der må være sikkerhed for, at en finansiering, som staten er villig til at afgive garanti for, også kan komme i stand. Såfremt der under en eller

anden form kan etableres en genbelåningsordning for statsgaranterede lån, falder behovet for en låneadgang naturligvis bort.

Som foran berørt vil finansieringsbistand kunne ydes både i de tilfælde, hvor den efter den gældende lov kan ydes for at fremme en egns udvikling, og også i de tilfælde, hvor dette hidtil har kunnet finde sted i henhold til industrilånelovgivning.

Ifølge forslaget kan finansieringsbistand således ydes med henblik på at fremme en hensigtsmæssig erhvervslokalisering, for at bistå virksomheders omstilling til ændrede konkurrenceforhold, bl. a. som følge af markedsplanerne, for at muliggøre iværksættelse, udvidelse eller rationalisering af eksportvirksomheder eller af virksomheder, hvis produktion må anses for ønskelig, men hvortil der er knyttet en særlig risiko. Det er naturligvis en forudsætning for ydelse af bistand fra statens side, at en hensigtsmæssig finansiering ikke må antages at kunne opnås uden sådan bistand.

Garantierne vil ikke kunne overstige 90 pct. af anlægsudgifterne med fradrag af mulige foranstående, ikke garanterede lån. Denne regel er i overensstemmelse med den gældende, dog at den særlige regel heri, hvorefter procentsatsen er lavere i tilfælde af, at der søges garanti for lån til anskaffelse af maskiner til opstilling i lejede lokaler, ikke er optaget i forslaget. Dette skyldes, at den pågældende bestemmelse i praksis har vist sig uanvendelig. De nærmere regler for ydelse af garantier er i øvrigt i det store og hele enslydende med de hidtil gældende regler, dog at der er foreslået hjemmel til at forlænge afviklingsperioden for lån ydet til virksomheder i de særlige egnsudviklingsområder. Det vil falde uden for lovens område at yde lån til driftskapital.

Efter de erfaringer, der er opnået under administrationen af den gældende lov, er den indsats, der udøves fra de kommunale myndigheders side, af afgørende betydning for tiltrækning af nye industrier. Imidlertid har den indsats, der på dette område har kunnet ydes af de enkelte kommuner, været begrænset. For det første har det ikke hidtil været kommuner tilladt at gå ind i investeringer, som kun tilsigtede at støtte en

[Handelsministeren.]

enkelt virksomhed. For det andet har økonomiske forhold sat en grænse for kommunernes initiativ på de områder, hvor en sådan indsats har været hjemlet. Erfaringerne fra udlandet, navnlig fra Holland, har vist, at det har været af ganske afgørende betydning for den hollandske egnsudvikling, at de enkelte kommuner har haft adgang til og økonomisk mulighed for at opføre erhvervsjendomme, der kunne stilles til rådighed for tilflyttende virksomheder på rimelige vilkår.

I lovforslaget er der derfor optaget en bestemmelse, der hjemler kommuner adgang til at opføre erhvervsjendomme til salg eller udleje, når der ydes statslån hertil. Ifølge forslaget er det tanken, at der skal kunne ydes statslån på indtil 75 pct. af de samlede udgifter, således at kommunen investerer de resterende beløb. Der skabes herved hjemmel for kommunerne til at forestå denne form for erhvervsbyggeri, men adgangen hertil er begrænset til de tilfælde, hvor der ydes statslån. Spørgsmålet om, hvorvidt kommuner i øvrigt vil være berettiget til at gå ind i investeringer af denne art, må derimod afgøres efter den til enhver tid gældende lovgivning i øvrigt.

Under forhandlingerne med de kommunale organisationer om lovforslaget er det fra organisationernes side fremhævet, at bestemmelsen ikke kan antages at ville få praktisk betydning, såfremt kommunerne skal bære den fulde risiko for det tab, der måtte opstå, såfremt kommunens salg af ejendomme til en industridrivende ikke giver dækning for de samlede opførelsesomkostninger.

Jeg forstår dette synspunkt, navnlig dets vægt for de mindre kommuner, som det måske især er ønskeligt at hjælpe, og i erkendelse af, at interessen ved at sprede industrien både er kommunal og statslig, er der i forslaget optaget en bestemmelse om, at et eventuelt tab skal fordeles ligeledes mellem stat og kommune.

Det må anses for sandsynligt, at en kommune normalt ikke vil indgå i et sådant byggeri, medmindre der samtidig føres forhandlinger med en eventuel køber eller lejer, men ved lovens administration vil

det blive søgt sikret, at bygningerne ikke opføres på en sådan måde, at de kun kan anvendes for en ganske konkret produktion. Det må være en forudsætning, at bygningerne er alment anvendelige, hvis forhandlingerne med den virksomhed, man har haft for øje, skulle glippe.

Efter forslaget vil der endvidere kunne ydes statslån til kommuner til dækning af indtil 75 pct. af udgifterne ved fremskaffelse af erhvervsarealer. Dette er begrundet i, at det må anses for nødvendigt, at kommuner råder over tilstrækkelig store og velbeliggende industriarealer, der kan tilbydes Liebhaber til øjeblikkelig bebyggelse, idet en eventuel bygherre som regel ikke vil være indstillet på at afvente fremskaffelsen af industriarealer. Imidlertid viser erfaringerne, at netop kommuner i de områder, som er vanskeligt stillet i industriel henseende, kun i begrænset omfang råder over byggemodne erhvervsarealer. Ved at stille midler til rådighed for kommuner for sådan arealerhvervelse vil der forhåbentlig ske ændring i dette forhold, således at en kommunes industrielle udvikling ikke fremtidig hindres eller sinkes af denne grund.

De pågældende bestemmelser om ydelse af lån til kommuner til opførelse af erhvervsjendomme og til erhvervelse af erhvervsarealer kan efter forslaget kun anvendes i de egentlige egnsudviklingsområder, hvorved tænkes på Nordjylland, Vestjylland, Sønderjylland samt Lolland-Falster. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt i loven nærmere at afgrænse de pågældende områder, men afgrænsningen vil være en opgave for det udvalg, der ifølge lovforslagets § 2 foreslås nedsat til støtte for egnsudviklingsrådet.

De kommunerne ydede lån tænkes forrentet på rimelige vilkår, og ved administrationen vil det blive påset, at den fordel, der vil kunne opnås gennem forrentningen, tilflyder køberne eller lejerne. I overensstemmelse hermed er der foreslået optaget en bestemmelse, hvorefter renten kan nedsættes i de områder, hvis erhvervsudbygning må anses for særlig påkrævet. Af tilsvarende grunde vil lån også kunne ydes til allerede erhvervede arealer.

Medens lån til erhvervsbygninger foreslås ydet af handelsministeren efter indstilling fra egnsudviklingsrådet, ydes lån

[Handelsministeren.]

til arealerhvervelser af arbejdsministeren, idet lån af denne art mest hensigtsmæssigt kombineres med den støtte, der af arbejdsministeren kan ydes til byggemodning af industriarealer i henhold til beskæftigelsesloven.

Gennem de nævnte bestemmelser om ydelse af lån til kommuner skabes der yderligere muligheder for en udbygning af det værdifulde samarbejde, der allerede i en række tilfælde er etableret mellem egnsudviklingsrådet og kommunale myndigheder om løsning af egnsudviklingsopgaver.

I lovforslagets § 10 er der i øvrigt tilvejebragt hjemmel for ydelse af lån til tilsvarende formål til ideelle sammenslutninger, der uden kommunal deltagelse er dannet for at fremme en egnsudvikling på det pågældende sted. Denne bestemmelse tilsigter at skabe mulighed for at yde bistand i tilfælde, hvor kommunen af en eller anden grund ikke mener selv at kunne påtage sig opgaven. Bestemmelsens formulering udelukker ikke, at der fra kommunal side ydes tilskud eller aktietegning, men bestemmelsens formulering udelukker ydelse af lån, hvor kommunen har den egentlige indflydelse på sammenslutningen.

Ifølge lovforslagets § 14 vil der kunne ydes tilskud til hel eller delvis dækning af de regionale udviklingsudvalgs udgifter. Der tænkes herved kun på de større sammenslutninger, omfattende hele landsdele. De pågældende udvalg gør et stort og anerkendelsesværdigt arbejde og bistår egnsudviklingsrådet ved forberedelse af de sager, der indkommer til rådet. Samarbejdet mellem egnsudviklingsrådet og disse udvalg er meget snævert, og udvalgenes arbejde sparer egnsudviklingsrådet for væsentlige beløb. Det er derfor fundet ønskeligt at åbne mulighed for at yde støtte til disse udvalg for det tilfælde, at det ikke længer skulle være muligt at tilvejebringe de fornødne midler lokalt. Man kan tænke sig, at støtten eventuelt sættes i forhold til udvalgenes positive udgifter til lokaler og lønninger.

Med hensyn til lovens administrative organisation bemærkes, at der som i den gældende egnsudviklingslov foreslås oprettet et snævert egnsudviklingsråd, ifølge

forslaget med indtil 4 medlemmer. Retningslinjerne for rådets arbejde skal fastsættes af handelsministeren efter drøftelse med de øvrige ministre, der har interesse i lovens administration. Også det hidtidige støtteudvalg foreslås opretholdt, men med en bredere repræsentation for ministerierne, erhvervslivet og forskningen samt de kommunale myndigheder, idet det er fundet ønskeligt, at de kredse, der vil kunne blive berørt af loven, er repræsenteret i udvalget. Det vil i øvrigt blive en særlig opgave for støtteudvalget at fastsætte, inden for hvilke grænser de i lovens kapitel 4 indeholdte bestemmelser om udlån til kommuner skal kunne finde anvendelse.

Som noget nyt foreslås egnsudviklingsrådet ved behandlingen af finansieringssager udvidet med repræsentanter for handelsministeriet, finansministeriet, boligministeriet og arbejdsministeriet samt med særlig sagkyndige fra erhvervslivet, ved behandling af sager om statslån til kommuner tillige med en repræsentant fra indenrigsministeriet. Dette udvidede egnsudviklingsråd skal som hidtil afgive indstilling i de konkrete finansieringssager til handelsministeren, der træffer den endelige afgørelse. Indstilling om statslån til kommuner til arealerhvervelse skal dog som tidligere nævnt afgives til arbejdsministeren. I forbindelse med ophævelsen af lov af 4. april 1960 om lån og garantier til visse erhvervsvirksomheder vil det bestående industrilåneudvalg bortfalde.

Lovforslaget har været drøftet med det siddende egnsudviklingsråd, hvis synspunkter på grundlag af de gennem årene indvundne erfaringer, således som de bl. a. har fundet udtryk i rådets årsberetning for året 1960-61, er lagt til grund ved forslaget udarbejdelse.

I de områder af landet, som har været omfattet af den gældende egnsudviklingslov, har arbejdet med at fremme en hensigtsmæssig egnsudvikling vundet tilslutning fra vide kredse. Det er derfor mit håb, at det hermed fremsatte lovforslag også må kunne møde den samme brede tilslutning her i tinget.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om forhøjelse af prisen på klasselotteriets lodder m. v.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1816).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Nina Andersen: Ved lovforslagets anden behandling gav det ærede medlem fru Birthe Wetlesen udtryk for den opfattelse, at kollektørernes indtægtsforøgelse syntes at være illusorisk, bl. a. fordi hun mente, at købelodsprisen, som gav kollektørerne en indtægt på 150 kr. årligt, nu skulle bortfalde. Efter min opfattelse er dette ikke tilfældet, men da jeg gerne vil være sikker på, at kollektørerne ikke får nogen indtægtsformindskelse, beder jeg den højtærede finansminister venligst give oplysning herom.

Finansministeren (Hans R. Knudsen): Jeg takker udvalget for den enstemmige tilslutning til lovforslaget.

I anledning af det ærede medlem fru Nina Andersens spørgsmål skal jeg bekræfte, at nyordningen med hensyn til kollektørernes provision ikke alene dækker de dyrtidstillæg, de hidtil har fået, men også det beløb, som kollektørerne sådan set mister ved, at ordningen med erstatningslodder falder bort. Det kan svinge lidt fra kollektion til kollektion, men det drejer sig gennemsnitligt om en indtægt på 145 kr. I den opstillede beregning, som er tilstillet udvalget, ifølge hvilken kollektørernes indtægt stiger med ca. 93 kr., er der regnet med dækning ikke alene for de hidtidige dyrtidstillæg, men også for de 145 kr. for erstatningslodderne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 145 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Formanden: De følgende tre sager på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af spiritus, vin og øl.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1747, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B sp. 165).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1748, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 165).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om forskellige forbrugsafgifter.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1748, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 165).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Holger Eriksen: Udvalget har mellem anden og tredje behandling modtaget en deputation fra vinimportørerne, der fremsatte ønske om, at cognac skulle behandles på samme måde som whisky og fritages for